

Nr 304.

Av herr **Andersson, Lars**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om häradsallmänningar, m. m.

I proposition nr 15 till årets riksdag har statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet förelagt riksdagen förslag till lag om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna, i det väsentliga byggt på 1947 års allmänningsskogsutrednings betänkande.

Förevarande förslag innebär bl. a. att allmänningsskogarna skola inordnas under den allmänna skogsvårdslagen. I enlighet härmed har förslaget icke upptagit några bestämmelser angående vården och skötseln av ifrågasvarande skogsmarker. Nuvarande stadganden om hushållningsplaner m. m. skulle således icke behållas.

Redan allmänningsskogsutredningen vitsordade, att starka skäl tala för att hushållningsplaner även framdeles böra upprättas och läggas till grund för skötsel och förvaltning av samtliga allmänningsskogar men att bestämmelse härom av lagtekniska skäl icke borde kvarstå i lagtexten utan i stället upptagas i reglementena. Har man emellertid fastslagit den synpunkten, att hushållningsplan skall vara obligatorisk, måste en bestämmelse därom vara lika viktig som skogsvårdslagens stadganden med de däri angivna huvudprinciperna för all vård av enskilda skogar. Följaktligen bör den också intagas i lagtexten.

Det har vid diskussionen av ifrågasvarande lagförslag framförts den meningen, att beträffande allmänningsskogarna det icke funnes saklig grund till annat ståndpunktstagande än vad som varit fallet när det gällt städernas skogar. Även för dessa har framhållits önskvärdheten av hushållningsplaner, men dessa önskemål ha lämnats utan bifall. Härtill må sägas, att detta enligt mitt förmenande är att anse som en brist i lagstiftningen, som för de administrativa skogliga organen kan medföra icke oväsentliga svårigheter vid tillsynen av skogsvårdslagarnas efterlevnad.

Allmänningsskogarna representera mycket stora värden icke endast för en nu levande generation utan också för kommande släkten. Kravet på jämnhet och uthållighet i avkastningen måste därför beträffande dessa skogar ha en alldeles särskild vikt. Att detta krav verkligen blir tillgodosett synes mig bäst garanterat, därest skyldighet att upprätta och följa hushållningsplan kommer till uttryck också i själva lagtexten.

Med åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa,
att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i det i proposition nr 15 framlagda förslaget till lag om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna att stadgande om att allmänningsskog skall skötas efter en av skogsvårdsstyrelsen fastställd hushållningsplan intages i allmänningsslagen samt att vederbörande utskott ville utarbeta förslag till erforderliga lagtextändringar.

Stockholm den 26 januari 1952.

Lars E. Andersson.
